

Af Haffner, Larsen, Møken, Bloug, Schlegel:

1) § 7 affattes saaledes:

Som Bidrag til de i §§ 2 og 6 nævnte Diemeds Fremme kan der af Statskassens Midler som rentefrie Laan, der blive at tilbagebetale inden 1ste April 1887, tilstaaes Kjøbenhavns Kommune og de enkelte Kjøbstad- og Sognekommuner et Tilskud af 50 Ore for hver Indbygger, som fandtes i Kommunen ved den i 1880 afholdte Folketælling. I de Kommuner, hvor det senere har fundet Folketælling Sted under betryggende Former, lægges denne til Grund. De ommeldte Laan udbetaltes Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, Byraadene og Sogneraadene direkte gennem Finantshovedkassen eller Amtstuerne, paa Tærperne gennem Dernes Fordebogskasse.

2) Som ny § 8 indsættes § 7 af Regeringens Lovforslag.

3) § 8 forandres til § 9.

Lovforslagets Paragrafer med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Schlegel: Jeg har været med at stille den Række af Ændringsforslag, som her foreligger, og som Ordsvører for Forslagsstillerne skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger for at motivere Forslagene. Det første gaar ud paa, at § 7 skal affattes paa en forandret Maade, saa at Statskassen kun yder Laan og ikke Tilskud til Kommunerne. I Henhold til Udtalelser, som fandt Sted under 1ste Behandling, have vi ment, at vi under ingen Omstændigheder turde gaa videre end til, hvad vi i 1879 hød; vi have fundet, at det var en høist betænkelig Vei, man var kommen ind paa ved hele det Princip, der laa til Grund for Forslaget, og vi ville ikke gaa videre paa den Vei, end man tidligere er gaaet ved at yde som Laan et Bidrag af 500,000 Kr. af Statskassen. Naar vi nu ikke have affattet det paa den Maade, at der skal ydes et Laan paa 500,000 Kr. af Statskassen, er Grunden den, at vi have ønsket saavidt muligt med den Forandring, som her er antydet, at slutte os til det af Folkethinget stillede Forslag, hvorefter Laanene ydes til Kommunerne med 50 Ore pr. Individ. Det er jo muligt, at Beløbet herved vil komme til at overstige de 500,000 Kr., som vi forrige Gang mente, at der kunde anvendes i dette Diemed, men vi have imidlertid

den Anstuelse, at den Forandring, som er sket, ikke praktisk forandrer Sagen, og at det maa siges at være en ret heldig Maade at formulere den paa; der vil dog næppe derved naas til en Million, naaget Indbyggerantallet i Danmark er omtrent 2 Millioner. Jeg kan dog ikke undlade at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til en Udtalelse, som er falden i det andet Thing netop angaaende Motiveringen af dette Punkt. Der er blevet sagt, at forrige Gang i 1879 viste det sig, at det havde ikke stor praktisk Betydning, at man af Statskassen ydede Laan til Kommunerne, idet der kun blev ydet nogle og tyve Tusinde Kroner i Laan. Om denne Bemærkning er rigtig, veed jeg ikke, den tyder imidlertid paa, at Kommunerne og Kommunalbestyrelserne have haft sund Sands, og jeg vil da gjøre den Bemærkning, at den væsentligste Hjælp, som skal ydes under denne Arbejdsløshed, skal komme fra Kommunerne, og det kan heller ikke være Meningen, at den skal ydes af Statskassen. Man kan ikke have den Mening, at et Tilskud af 50 Ø. pr. Individ een Gang for alle skal være en væsentlig og virkelig Hjælp; det er mig umuligt at tro dette. Det samme Parti, som ikke har villet forhandle om Regeringens Forslag til en Alderdomsforsørgelse, fordi Arbejderne derved kun kunde faae en aarlig Hjælp af 200 Kr., og som har sagt, at dette var hverken til at leve eller dø af, kan ikke fornuftigvis mene, at det har Noget at betyde, at de een Gang for alle faae en saa ubetydelig Pengehjælp, som dette vil blive. Vil man give Hjælp, kan man gjøre det efter det Forslag, her foreligger, og saa kunne Kommunerne faae den Hjælp af Statskassen, som maaste nogle faae af dem sætte Pris paa. — Det andet Forslag, som foreligger, gaar ud paa, at som ny § 8 indsættes § 7 af Regeringens Lovforslag. Det er allerede blevet frembøvet under første Behandling, at det var et Forslag, som mange af Thingets Medlemmer satte ganske særlig Pris paa, thi vi mente Alle, at det, at afhjælpe Arbejdsløsheden ved at staffe Arbejde, var haade ti og hundrede Gange bedre end at yde Hjælp i Penge til dem, der ikke havde Arbejde og ikke arbejdede. Vi have gennemgaaet de i § 7 omtalte Arbejder. Det store Flertal af disse er gamle Bøjskædere, som næppe en Gang have været forfaste i noget af Thingene, men kun have været udsatte, fordi man mente, at man kunde afvente bedre Tider, hvor man havde mere Raad til at udføre dem; der er enkelte ny Arbejder af mindre Betydning og mindre væsentlig Karakter, men de gjøre alle det Indtryk paa os, at de ere valgte med stor Omhu og virkelig Interesse for den Sag,